

[Niels Ravn.]

såvel for den enkelte som for samfundet. Jo flere selvstændige landbohjem vi har haft, des bedre. Der er opvokset en sund ungdom, som vi har haft lov til at glæde os over. Jeg føler mig helt overbevist om, at det ikke er fra disse hjem og disse kredse, at det, vi kalder adfærdsvanskelige børn og unge, i særlig grad rekrutteres. Det er sundt at vokse op på landet i nær tilknytning til naturen med dyr og alt, hvad dertil hører. Vi må beklage, at denne kreds indsnævres, men vi kan kun beklage det, for udviklingen er ubønhørligt gået herimod. Derfor må vi altså tage dette til efterretning.

Jeg kan også give tilslutning til, at man fortsat vil yde støtte til oprettelse af nye selvstændige gartneribrug, hvor man finder det fornødent, lige så vel som man vil være med til at finansiere overgang fra små landbrugsejendomme, der i kraft af deres for ringe størrelse ikke længere kan betragtes som egentlige landbrugsejendomme, til gartneribrug.

Jeg kan endvidere give min tilslutning til forslaget om den forenkling af jordlovsadministrationen, som dette lovforslag er udtryk for: at en række kommissioner, husmandsbrugskommissioner, jordfordelingskommissioner — og på lidt længere sigt, forstår jeg, også grundforbedringsudvalgene — samles til ét organ for nogle områder, der endnu ikke er helt endeligt fastlagt. Jeg forstår, at man vil søge i nogen udstrækning at følge de nye amter og ellers lave områder, der passer til en sådan administration. Jeg tror, at disse nye jordbrugskommissioner vil blive effektive, for de problemer, man hidtil har beskæftiget sig med i de organer, der nu ophæves, har jo i allerhøjeste grad været meget beslægtede og i mange tilfælde krydset hinanden, så vi er i det konservative folkeparti i allerhøjeste grad tilfredse med den forenkling, der her finder sted, og jeg har den opfattelse, at når først det bliver indkørt, skal det også nok vise sig at fungere fuldt ud tilfredsstillende.

Så er der lovforslaget om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger. Jeg forstod, at det var det lovforslag, som hr. Chr. Thomsen i og for sig var mindst begejstret for, man kunne jo næsten have lov til at tale om begejstring, når det drejede sig om de andre lovforslag, og det

har jeg tidligere glædet mig over. Dette lovforslag indeholder en nydannelse, som i hvert tilfælde vi i det konservative folkeparti er i allerhøjeste grad tilfredse med, for vi har den opfattelse, at skal den animalske produktion nogenlunde opretholdes, er det nødvendigt i den markedspolitiske situation, vi befinder os i, og med den usikkerhed, som vore landmænd føler, at støtte en udbygning af produktionsbygningerne, som jo er en forudsætning for, at denne animalske produktion kan opretholdes. Og vi mener i det konservative folkeparti, at det ikke mindst foran tilslutningen til et større og friere europæisk marked er uhyre værdifuldt, at denne produktion opretholdes, således at den er intakt den dag, vi kan opnå de fordele, som vi forventer af dette marked. Det er nødvendigt, for at landmanden kan opnå disse fordele, men det er også nødvendigt, for at vi kan få den samfundsøkonomiske fordel ud af en sådan tilslutning.

At pengene tages fra dispositionsfonden, betyder, at vi ikke i situationen forøger statens udgifter, og det finder jeg er en rimelig og fornuftig løsning. Det er jo rigtigt, som hr. Chr. Thomsen var inde på det, at ser man det over en 10-årig periode, kan det beløbe sig til meget betragtelige beløb, men hr. Chr. Thomsen har vel også bemærket, at loven i første omgang er 2-årig, og det skyldes bl. a., at vi alle håber, at vi inden for denne 2 års periode har fået afklaret de europæiske markedsproblemer, og så vil det være rimeligt at tage loven op til revision i lyset heraf og til den tid se på, hvorledes vi bedst kan indrette os.

Så har jeg endelig et enkelt spørgsmål i denne forbindelse til landbrugsministeren. Det fremgår ikke af lovforslaget eller bemærkningerne, hvorledes man skal forholde sig rent skattemæssigt med den rentesikring, der her er tale om, men jeg går ud fra, at når intet nævnes, har man regnet med en ganske normal skattemæssig behandling af denne rentesikring, men jeg vil gerne høre landbrugsministerens bemærkninger herom. Så har vi til sidst lovforslaget om udlån til yngre landmænd. Det er altid med stor glæde, vi i det konservative folkeparti har støttet denne lovgivning. Vi har fundet den nødvendig, og vi finder den fortsat nødvendig, hvis vi skal opnå blot en nogenlunde rimelig rekruttering til landbrugserhvervet.